

malefici in cantationibus suis. ut edu-
cerent siniferos: et non potuerunt. Erant
siniferos tam in hominibus quam in iu-
mentis. Et dixit malefici ad phara-
onem. Digite? in est hic. Induratum
est cor pharaonis: et non audiuit eos.
Sicut preceperat dominus. Dixit quoque dominus
ad moysen. Confurge diluculo: et sta
coram pharaone. Egredietur enim ad
agros. Et dices ad eum. Hec dicit dominus.
Dimittite populum meum: ut sacrificet
mihi. Quod si non dimiseris eum: ecce
ego mittam in te et in servos tuos et
in populum tuum. Et in domos tuas: omne
genus mulierum: et implebuntur omnes
domus egyptiorum: mulieris domus generis
et omnis terra in qua fuerint: faciantque
mirabilem in die illa terram istam: in
qua populus meus est: ut non sine ibi misce-
re: et scias quoniam ego dominus in medio
terre: ponamque divisionem inter populum
meum et populum tuum. Ecce erit signum
istud. Fecitque dominus ita. Et venit nyctea
grauissima in domos pharaonis et
servorum eius: et in omnem terram egypti:
corruptaque est terra ab huiusmodi
mulieribus. Vocavitque pharaon moysen et
aaron: et ait eis. Hecet sacrificare deo
vostro in terra hac. Et ait moyses. Non
potest ita fieri. Abominaciones enim
egyptiorum immolabimus domino deo vestro.
Quod si inadauerim: ea que colunt
egyptii: coram eis: lapidibus vestros obruent.
Viam vestram dicitis pergemus in soli-
tudinem: et sacrificabimus domino deo vestro
sicut precepit vobis. Dixitque pharaon.
Ego dimittam vos: ut sacrificetis domino
deo vestro in deserto: occurrantem lon-
gius ne abeat. Rogate pro me. Et
ait moyses. Egredietur a te oratio domini
et recedet mulier a pharaone: et a ser-
vis suis: et a populo tuo. Vestram

noli ultra fallere: ut non dimittas po-
pulum sacrificare domino. Egredieturque mo-
yses a pharaone: oravit dominum. Quia
sic inter verbum illius: et abstulit mulier
a pharaone: et a suis suis: et a populo.
Non superstit nec una quidem. Et ingre-
natum est cor pharaonis: ita ut nec hac
quidem vice dimitteret populum.
Dixit autem dominus ad moysen. Ingre-
dere ad pharaonem: et loquere ad eum.
Hec dicit dominus deus hebreorum. Dimittite
populum meum: ut sacrificet mihi. Quod si
adhuc reaveris et retines eos: ecce ma-
nus mea erit super agros tuos: et super
equos et alinos: et camelos: et oves: et
hous: pelles valde graves. Et faciet
dominus mirabile inter possessiones israel:
possessiones egyptiorum: ut nil omnino
pereat ex his que pertinent ad filios israel.
Constituitque dominus tempus dicens. Cras
faciet dominus verbum istud in terra. Fecit
ergo dominus verbum hoc altera die: et morua
fuit omnia astantia egyptiorum. De astantibus
vero filiorum israel nichil omnino perierat. Et
misit pharaon ad videndum: nec erat
quicquam mortuum de his que possidebat
israel. Ingrauatusque est cor pharaonis:
et non dimisit populum. Et dixit dominus
ad moysen et aaron. Tollite plantas
manus vestras de caminis: et prostrati
illius moyses et celi coram pharaone:
sicque pulvis super omnes terram egypti.
Eunt enim in hominibus et iumentis
ultra et vestre urgentes: in universa
terra egypti. Tuleruntque cinerem de ca-
mino: et steterunt coram pharaone: et sta-
bit illi moyses et celi. Fadantur sunt ul-
tra vestre urgentes in hominibus et
iumentis: nec poterant malefici stare
coram moysen propter vulnera que in illis
erant: et in omni terra egypti. Indura-
uitque dominus cor pharaonis: et non

audiuit eos sicut locutus est dominus
ad moysen. Dixitque dominus ad moysen.
Stare confurge: et sta coram phara-
one: et dices ad eum. Hec dicit dominus
deus hebreorum. Dimittite populum meum: ut
sacrificet mihi: quia in hac vice mit-
tam omnes plagas meas super cor tuum:
et super servos tuos: et super populum tuum:
ut scias quod non sit similis mei in omni
terra. Nunc enim extendens manum: pecu-
niam te et populum tuum: pibitque de
terra. Quia autem posui te ut osten-
dam in te fortitudinem meam: et narra-
re non meum in omni terra. Adhuc
retines populum meum: et non vis eum dimit-
tere. Et pluit cras hac ipsa hora gran-
dinem multam nimiam: qualis non fuit
in egypto a die qua fundata est: usque
in presentem tempus. Mitte ergo iam nunc:
et congrega iumenta tua: et omnia que
habes in agro. Homines enim et iumen-
ta: et omnia que inuenta fuerint foris:
nec congregata de agris: recedentque
super ea grandis: morietur. Qui tenuit
verbum domini de servis pharaonis: fecit
mulierem servos suos et iumenta in
domos: qui autem neglexit sermonem
domini: dimisit servos suos et iumenta
in agris. Et dixit dominus ad moysen. Ex-
tende manum tuam in celum: ut fiat grandis
in universa terra egypti: super homines et
super iumenta: et super omnem herbam
agri: in terra egypti. Extenditque mo-
yses virgam in celum: et dedit toni-
trua et gradinem ac discurrantia fulgura
super terram. Pluitque dominus grandinem
super terram egypti: et grandis et ignis
mixta pariter creberrime. Tuncque fuit
magnum: quia ante nunc apparuit
in universa terra egypti: equoque
illa condita est. Et percussit grandis in
omni terra egypti: ita que fuerant in

agris: ab homine usque ad iumentum.
Lundamque herbam agri percussit gran-
dis: et omne lignum regionis contregit.
Tantum in terra ista ubi erant filii israel:
grandis non cecidit. Misitque pharaon
et vocavit moysen et aaron: dicens ad
eos. Peccavi etiam nunc. Dominus iustus:
et ego et populus meus impij. Orate dominum:
ut desinant tonitrua dei et grandis:
ut dimittat vos: et nequaquam hic ultra
maneat. Ait moyses. Cum egredietur
fuerit de urbe: extendam palmas meas
ad dominum: et cessabit tonitrua: et gran-
dis non erit: ut scias quia dominus est terra.
Fuit autem: quod et tu et servi tui necdum
timeatis dominum deum. Nunc ergo et ordi-
lem est: eo quod ordeum esset virens: et
linum iam foliosos gemeretur. Trinitum
autem et far non sunt lesa: quia serotina
erant. Egredieturque moyses a phara-
one ex urbe: tendit manus ad dominum:
et cessaverunt tonitrua et grandis: nec
ultra stillavit pluvia super terram. Vi-
dens autem pharaon quod cessasset pluvia
et grandis: et tonitrua auxit peccatum:
et ingratus est cor eius nimis: nec dimisit
israel: sicut preceperat dominus per manum moysi.
Et dixit dominus ad moysen. Ingre-
dere ad pharaonem. Ego
enim induravi cor eius: et servos illius:
ut faciam signa mea hec in eo: et nar-
res in auribus filij tui et nepotum tuorum:
quod cum occiderim egyptios et signa
fecerim in eis: et scias quia ego dominus.
Integre enim ego moyses et aaron ad
pharaonem: et dixerunt ei. Hec dicit dominus
deus hebreorum. Usquequo non vis subire
mihi? Dimittite populum meum: ut sacri-
ficet mihi. Sin autem relinquis: et non vis
dimittere eum: ecce ego inducam cras lo-
custas in fines tuos: que operiet super-
ficiem terre: ne quicquam eius appareat: sed